

maa jaus; sealt tuakse iga aasta mitu ja mitu laewatäit meie maale, sest, kas Euroopa maal kohwet wäha pruugita!

See küll, ütleb mõni mees, aga mis saab siis kohwega, kui me' teda jua tahame, ega meie ommeti hakka iwi närima? Noh, se on pea öeldud, iwad küpsetatakse ilusaste pruuniks, siis panda küpsetatud sigorid ehk odre hulka, jahwatatakse mõlemad peeneks, seda prügi keedetakse katlas, kui paremat riista ei ole, ja kohwe on walmis, muud kui joo oma himu otsa. Mõni perenaene ehk pereemand hakkab nüüd wist nurisema ja ütleva: kas sa näed ninatarka, meid õpetama ja juhatama, kuidas tuleb kohwet teha, tohoo! Kulla noorikud, palun mina, andke andeks, pidin kaa ifa mõned sõnad sest asjast rääkima, muidu ei oleks mu jutul saba olemas, ja seda tean ma kaa, et mitukorda kõige osawama perenaese käe al kohwe on küpsetades mustaks läinud ja hoopis ärapölenud, nõnda et koertelegi enam ei kõlwanud anda, noh olgu peale, mis kalendritegijal sellega tegemist.

Õgaühel asjal, olgu ta hullem kui hul ehk targem kui tark, on oma alustaja olnud, muidugi kohwejoomisel kaa, se-pärast tuleb nüüd kaa mõnda tähendust anda, kuidawiisi ning millal kohwet hakati joomaajaks pruukima. Räägivad wana rahwas ja ütlevad kohwe joomist Araabia maal pool wiet saaga aasta eest alustatud olewa ja ons asi sedawiisi sündinud: Oli üks mees ühe kopli peal, kus rohkeste kohwepuud seiswad, kitsi hoidmas; seda teab ju igamees, mis waetenende loomadega juhtub olema, mis wõllatunud ja üleemeelised nemad alati on, muud kui tee filmad lahti, et metsa ei lähe. Mehel ei olnud se asi kaa mite teadmata, aga süsti pani ta imeks, et tema kari oli hoopis hulluks läinud, mite üksi pääwa ajal waid kaa ööse tallis hullasid ja möllasid need häbemata loomad ja ei annud enesele ega karjatsjele sugugi rahu. Wiimaks läks mees oma isandale häda kaebama. Se-jama mõistlik inime mõtles warssi, ega minu kitsed ei ole teise wiisi ehk meelega loodud kui muud kitsed,